Súd:	Krajský súd Bratislava
Spisová značka:	7Co/163/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1407225570
Dátum vydania rozhodnutia:	16. 11. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Mária Hajdínová
ECLI:	ECLI:SK:KSBA:2011:1407225570.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. C. Y. a členov senátu I.. K. T. a I.. S. G. R. v právnej veci navrhovateľa: K.. I.. O. V. , Q.., bytom J., H. C. č. XX, zastúpený C.. X. T., G.., advokátkou v J., J. č. XX, proti odporcovi: P. Y., spol. s r.o., J., P. č. XX, W.: XX XXX XXX, zastúpený I.. O. S., advokátom v J., B. č. X/A, P.O.J. XX, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu J. W.. zo dňa XX. apríla XXXX, č.k. XXC XXX/XXXX-XXX, takto

r o z h o d o l :

M. súd rozsudok Okresného súdu J. W.. zo dňa XX. apríla XXXX vo výrokoch I. - E.. z m e ň u j e tak, že

I. Súd u r č u j e , že P. Y., spol. s r.o., ako vydavateľ týždenníka P. neoprávnene zasiahol do práva navrhovateľa na ochranu osobnosti tým, že v týždenníku o ekonomike a podnikaní P. č. XX z XX.X.XXXX na strane 6 v komentári "T. prR." uverejnil o O. V., bývalom G. D. O., že „jeho šikovnosť je akurát v tom, že chce pozornosť verejnosti - ako každý zručný zlodej - odvrátiť na niekoho iného" .

W.. Súd u r č u j e , že odporca ako vydavateľ týždenníka P. neoprávnene zasiahol do práva navrhovateľa na ochranu osobnosti tým, že na titulnej strane týždenníka o ekonomike a podnikaní P. č. XX z XX.X.XXXX uverejnil fotografiu O. V., bS.y D.., s textom „X. J.".

W.. Odporca je p o v i n n ý v najbližšom čísle týždenníka o ekonomike a podnikaní P., pripravovanom po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku, uverejniť ospravedlnenie navrhovateľovi na strane 6 týždenníka o ekonomike a podnikaní P. na rovnakom mieste a rovnakým písmom ako bol uverejnený komentár „T. prehrajú určite". L. ospravedlnenia je odporca povinný uverejniť rovnakým písmom ako bol

uverejnený nadpis „ T. G.".

W.. Odporca je p o v i n n ý uverejniť ospravedlnenie navrhovateľovi s týmto nadpisom a v tomto znení :

M. O. V., J. D. O.

V týždenníku o ekonomike a podnikaní P. č. XX z XX.X.XXXX sme na strane 6 v komentári "T. G." uverejnili o O. V., bS. D., že „jR.".

Za toto tvrdenie, ktorým sme neoprávnene zasiahli do práva O. V. na ochranu osobnosti, sa O. V.. D.., ospravedlňujeme.

V. Odporca je p o v i n n ý v najbližšom čísle týždenníka o ekonomike a podnikaní P., pripravovanom po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku, uverejniť ospravedlnenie navrhovateľovi, a to na titulnej strane týždenníka o ekonomike a podnikaní P.. M. je odporca povinný uverejniť tak, že na titulnej strane na rovnakom mieste uverejní rovnakú fotografiu O. V., akú uverejnil na titulnej strane týždenníka č. XX z XX.X.XXXX s textom ospravedlnenia. P. ospravedlnenia vrátane jeho nadpisu uverejní na rovnocennom mieste, pričom nadpis ospravedlnenia uverejní rovnakým písmom ako bolo uverejnené tvrdenie „X. J." a text ospravedlnenia uverejní rovnakým písmom ako bol uverejnený text: „G. dH.."

E.. Odporca je povinný uverejniť ospravedlnenie navrhovateľovi s týmto nadpisom a v tomto znení:

M. O. V.. D. O.

V týždenníku o ekonomike a podnikaní P. č. XX z XX.X.XXXX sme na titulnej strane uverejnili fotografiu O. V.. D. republiky, s textom „X. J.". A. fotografie s týmto textom sme neoprávnene zasiahli do práva O. V. na ochranu osobnosti, za čo sa O. V., J.y, ospravedlňujeme.

E. výroku, ktorým súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy v sume X.XXX,-- € a vo výroku o náhrade trov konania z r u š u j e a v tomto rozsahu mu vec vracia na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd J. W.. rozsudkom zo dňa XX.X.XXXX, č.k. XXC XXX/XXXX-XXX, I. určil, že odporca ako vydavateľ týždenníka P. neoprávnene zasiahol do práva navrhovateľa na ochranu osobnosti tým, že v týždenníku o ekonomike a podnikaní P. č. XX z XX.X.XXXX na strane 6 v komentári „T. G." uverejnil o O. V., G., že „jeho šikovnosť je akurát v tom, že chce pozornosť verejnosti - ako každý zručný zlodej - odvrátiť na niekoho iného"; W.. určil, že odporca ako vydavateľ týždenníka P. neoprávnene zasiahol do práva navrhovateľa na ochranu osobnosti tým, že na titulnej strane týždenníka o ekonomike a podnikaní P. č. XX zo dňa XX.X.XXXX uverejnil fotografiu O. V., G., s textom „X. J.". W.. Odporcovi uložil povinnosť v najbližšom čísle týždenníka o ekonomike a podnikaní P., pripravovanom po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku, uverejniť ospravedlnenie navrhovateľovi na strane 6 týždenníka o ekonomike a podnikaní P. na rovnakom mieste a rovnakým písmom ako bol uverejnený komentár „T. G.". L. ospravedlnenia je odporca povinný uverejniť rovnakým písmom ako bol uverejnený nadpis „T. G.". W.. Odporcovi uložil povinnosť uverejniť ospravedlnenie navrhovateľovi s týmto nadpisom a v tomto znení: M. O. V., G.y. V týždenníku o ekonomike a podnikaní P. č. XX z XX.X.XXXX sme na strane 6 v komentári „T. G." uverejnili o O. V., G. D., že „jeho šikovnosť je akurát v tom, že chce pozornosť verejnosti - ako každý zručný zlodej - odvrátiť na niekoho iného". Za toto tvrdenie, ktorým sme neoprávnene zasiahli do práva O. V. na ochranu osobnosti, sa O. V., G., ospravedlňujeme. V. Odporcovi uložil povinnosť v najbližšom čísle týždenníka o ekonomike a podnikaní P., pripravovanom po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku, uverejniť ospravedlnenie navrhovateľovi, a to na titulnej strane týždenníka o ekonomike a podnikaní P.. M. je povinný odporca uverejniť tak, že na titulnej strane na rovnakom mieste uverejní rovnakú fotografiu O. V., akú uverejnil na titulnej strane týždenníka č. XX z XX.X.XXXX s textom ospravedlnenia. P. ospravedlnenia, vrátane jeho nadpisu, uverejní na rovnocennom mieste, pričom nadpis ospravedlnenia uverejní rovnakým písmom ako bolo uverejnené tvrdenie „X. J." a text ospravedlnenia uverejní rovnakým písmom ako bol uverejnený text: „G. K.í." E.. Odporcovi uložil povinnosť uverejniť ospravedlnenie navrhovateľovi s týmto nadpisom a v tomto znení: M. O. V., G. V týždenníku o ekonomike a podnikaní P. č. XX z XX.X.XXXX sme na titulnej strane uverejnili fotografiu O. V., G., s textom „X. J.v". A. fotografie s týmto textom sme neoprávnene zasiahli do práva O. V. na ochranu osobnosti, za čo sa O. V.,., ospravedlňujeme". E.. C. odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy v sume X.XXX,-- € v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšnej časti náhrady nemajetkovej ujmy (výrokom E..), v sume XX.XXX,XX €, návrh zamietol. W.. L. odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume XX.XXX,XX € k rukám právnej zástupkyne navrhovateľa C.. X. T., G.. v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O. tak po tom, ako mal z vykonaného dokazovania preukázané, že odporca v týždenníku o ekonomike a podnikaní P. č. XX z XX.X.XXXX na strane 6 v komentári „T. G. uverejnil o navrhovateľovi, že „jeho šikovnosť je akurát v tom, že chce pozornosť verejnosti - ako každý zručný zlodej - odvrátiť na niekoho iného“. S. tohto komentára je I. X.. V týždenníku o ekonomike a podnikaní P. č. XX zo dňa XX.X.XXXX na titulnej strane odporca uverejnil fotografiu navrhovateľa, s textom „X. bA.“ a podtitulom „G.“. S. titulnej strany je šéfredaktor týždenníka P. O. J., autorom článku, na ktorý titulná strana poukazuje, je redaktor týždenníka I. X..

Z výpovede navrhovateľa mal súd prvého stupňa preukázané, že v dôsledku zavedenia druhého piliera bol deficit v sociálnej poisťovni viac ako XX miliárd Sk, neboli peniaze pre dôchodcov, a z tohto začala diskusia, výsledkom ktorej bola novela zákona o sociálnom poistení. G. sadzieb odvodov sa vyskytoval od roku XXXX, boli viaceré alternatívy; už podľa predchádzajúcej vlády pomer XX:X bol neufinancovateľný a vláda prijala pomer X:X, ktorý platil ďalej. V časti náhrady nemajetkovej ujmy poukázal na titulnú stránku týždenníka P., kde je jeho fotografia, na ktorej pôsobí akoby sa zakrádal, a je tam uvedené difamačné tvrdenie „X., toto je bez otáznika alebo prídavného textu. P. považuje za difamačné preto, že ako individuálna osoba nie je oprávnený prijímať žiadne zákony, je neakceptovateľné, aby bez akéhokoľvek skutkového základu bol takto označený. M. samotné nepovažoval za dostatočné. P. P. podľa prieskumu číta XX XXX ľudí týždenne, tento týždenník na prvej strane oznámil, že je zlodej budúcich dôchodkov, oznámil to verejnosti a podpora verejnosti je pre neho ako G. veľmi potrebná. I. difamačné, keď sa verejnosti oznámi, že G. je zlodej a má to vplyv aj na podporu verejnosti. V tom čase uskutočnili niekoľko výjazdov napr. do D., L. Y., a v každom bežnom stánku bolo možné vidieť týždenník s jeho fotografiou s označením zlodej budúcich dôchodkov. O. to bolo nepríjemné aj pre jeho rodinu. Odporca znížil jeho česť a vážnosť, hoci je zvyknutý na útoky zo strany médií, na verejnú diskusiu; dôvodil tiež, že autor článkov ho v rámci prípravy článkov neoslovil. S. komentára s názvom „T. G.“ (svedok I. X.) dôvodil, že spomínaný komentár vznikol v čase, keď malo dôjsť k zmene zákona o sociálnom poistení, v polovici septembra roku XXXX. V čase, keď sa spúšťala novela spomínaného zákona, mala prebehnúť diskusia za účasti všetkých predstaviteľov K. a G. s C. a toto stretnutie malo byť neverejné. E. tohto stretnutia sa nakoniec dostali na verejnosť, na tlačovej konferencii pánov V. a C.. T. mal byť reakciou nielen na zmenu sadzieb odvodov, ale na všetky zmeny ako sprísnenie regulácie investovania pre dôchodkové fondy, zavedenie minimálnych výnosov, presun časti obyvateľstva iba do druhého piliera, matky, invalidi. P. konferencia sa uskutočnila v pondelok a vzhľadom na to, že týždenník vychádza až v utorok, uverejnili len komentár a o týždeň už analyzovali podrobne všetky alternatívy zmien. V tom čase boli klienti dôchodkových správcovských spoločností (ďalej len K.) pobúrení tým, že sa predstavitelia K. stretli s navrhovateľom a diskutovali o ústupkoch, vyhrážali sa, že si zoberú nasporené peniaze a presunú ich do iných spoločností. S. jednotlivé reakcie preukazujú, že klienti K. to brali tak, že ich predstavitelia K. podviedli. V súvislosti s týmto článkom svedok nikoho neoslovoval. Keďže sa jednalo o komentár, jedná sa o názorovú reakciu, prvé strany sú venované komentárom, následné sa venujú spravodajstvu, následné strany už nie sú komentované. J. zaužívané, že keď bol záujem komentovať nejakú udalosť, požiadali šéfredaktora o priestor, v komentári bol vysunutý odkaz na relevantný článok, kde už boli konkrétne čísla, údaje, fakty; titulnú stranu týždenníka tvorí šéfredaktor. D. na tlačovej konferencii nebol, sledoval ju v televízii. P. to bolo odprezentované tak, že K. výmenou za to, že sa neotvorí druhý pilier, súhlasila s dočasným znížením zmeny odvodov, zmeny sadzieb odvodov z 9 na X. K., dva po spomínanej tlačovej konferencii asociácia K. urobila briefing. D. sa zúčastnil tohto briefingu, motívom označenia navrhovateľa ako zručného zlodeja bolo to, že v tom čase úpravy viedli alebo mali viesť k tomu, aby sa znížili sadzby odvodov do K. z 9 na X. X. sa mali uskutočniť aj v osobách, ktoré sa mali presunúť do prvého piliera ako napr. matky, zmena sa týkala aj invalidov. P., že niekto zníži zmenu sadzby, má za následok nižší dôchodok, čo znamená, že niekto ho o nasporené peniaze oberie. G. zručný bolo uvedené v tej súvislosti, že navrhovateľ ako osoba, ktorá môže ovplyvniť legislatívu, presunul tento problém na K., ktoré nemôžu relevantným spôsobom ovplyvniť legislatívu. X. spočíva v tom, že navrhovateľ informoval, že s návrhom zníženia zmeny sadzieb odvodov prišli K.. M. zlodej považuje namieste, pretože ak si XX rokov niekto sporí podľa súčasného zákona, po XX rokoch sa stane invalidom, nasporené peniaze už nemôže využiť, dostane sa automaticky do prvého piliera, kam si nasporené peniaze presunúť nemôže. S. titulnej strany (svedok O. J.) v týždenníku o ekonomike a podnikaní P. č. XX zo dňa XX.X.XXXX, na ktorej bola uverejnená fotografia navrhovateľa s textom „X.v“, dôvodil, že v čase uverejnenia č. XX týždenníka bol šéfredaktorom a je autorom titulnej strany, aj autorom textu „X. J.“, „G. dáva na výber len zlé možnosti na zmenu penzií“. C. tejto titulnej strany bolo upozorniť na závažnosť dosahov návrhov G., ktorí hovorili v súvislosti so zmenou dôchodkového

systému, a podľa jeho názoru mala táto zmena vplyv na X,X milióna ľudí, ktorí boli v druhom pilieri, a taktiež dosah na všetkých budúcich dôchodcov. C. vedomosť o stretnutí G.o X. ktoré sa konalo tajne, a je to predmetom časti tohto článku. C. použitia expresívneho výrazu „zlodej“ bola podľa svedka naliehavosť zdôrazniť vážnosť situácie, keď jednotlivé návrhy, úvahy a vyjadrenia členov vládnej koalície vrátane G., mohli mať vážny dosah na dôchodkový systém. V tom čase to bolo vyhrotené,. označoval K. za nebankové spoločnosti a čiastočne titulná strana sledovala aj snahu vyvážiť diskusiu a upozorniť na to, že dôchodkový systém je príliš vážna téma, aby sa o ňom diskutovalo, debatovalo, predkladali návrhy a v tomto prípade bol verejný záujem na ich strane. C. to vyvážiť spôsob komunikácie navrhovateľa, pretože navrhovateľ opakovane osočoval K. a hovoril nepravdivo o fungovaní druhého dôchodkového piliera. C. G., nepredložila žiadnu relevantnú analýzu dosahu návrhov, ktoré jednak obsahoval vládny návrh zákona v tom čase v parlamente, a jednak aj tých návrhov, o ktorých sa diskutovalo. I. teda predmetom médií, aby o tomto diskutovali, aký dopad majú vyjadrenia a či majú formu vyhlásenia, alebo sú formou novelizácie zákona. I. dôležité diskutovať o dosahu zákonov predtým než sa prijmú, predtým než ich schváli parlament, pretože potom už býva neskoro. D. zlodej použil, lebo videl ujmu v tom, že vybraným skupinám budúcich dôchodkov mohli tieto návrhy, nápady výrazným spôsobom ovplyvniť výšku dôchodku, matkám na materských dovolenkách, cez ľudí, ktorí by za istých okolností nemuseli dosiahnuť vládou navrhovanú dobu sporenia XX rokov. O. aj nápady, s ktorými prišiel pán G., podriadený vo vláde, hovorili o regulácii výnosov, ktoré môžu dosahovať, čo tiež podľa analýz má vplyv na výšku dôchodku. J. to za situácie, keď sa pravidlá hry menili až po tom, čo na základe nastavenia parametrov druhého piliera do neho vstúpilo X,X milióna ľudí. V podtitulku „G.“ mal na mysli už uvedené a použil slovo G., pretože zo spôsobu doterajšieho vládnutia vládnej koalície, spôsobu, ako sa G. osobne angažoval v diskusiách o dôchodkovom systéme druhého piliera, je úplne evidentné, že so všetkými návrhmi, ktoré v tejto debate padali zo strany ministrov, úvahami, musel byť G. stotožnený, udával agendu, smer, ako sa diskusie uberali. D. C. v tomto hrala vedľajšiu úlohu, preto si dovolil ako hodnotiaci úsudok zovšeobecniť, zhrnúť návrhy, ktoré v tom čase boli predkladané, s tým, že G. je ten, kto určuje, ako a aké zmeny v dôchodkovom systéme sa budú akceptovať, ako sa budú vyvíjať. V septembri XXXX (podľa svedka I.. O. T.) sa uskutočnilo stretnutie predstaviteľov K.-iek s navrhovateľom, p. C., guvernérom L., avšak nepovedal, že predmetom bola zmena zákona o sociálnom poistení. D. sa uskutočnilo z iniciatívy vlády, neoficiálne na podnet E. C., tak to bolo interpretované, tak to interpretoval aj pán C., s ktorým sa zhovárali na tomto stretnutí skôr, keďže navrhovateľ prišiel neskôr. D. sprostredkovaB. D. a uskutočnilo sa v zariadení banky; stretnutia sa zúčastnili G.y, G.y, N., zástupcovia všetkých K., čiže asociácia K.-iek, ostatných nepoznal. G. stretnutia nebol presne stanovený, prezentovalo sa stanovisko vlády a G. o zhoršovaní verejných financií a o zlom stave D. poisťovne, čo malo negatívny vplyv na plnenie maastrichtských kritérií a zavedenie eura, preto bol pokus zmeniť status quo v D. poisťovni na úkor druhého piliera. T. nástroj tejto zmeny nebol prezentovaný, boli predložené návrhy od zníženia príspevkov až po otvorenie druhého piliera. Podľa názoru svedka cieľom stretnutia bolo otestovať si silu priechodnosti menej konfliktných riešení s minimálnym dopadom na verejnú mienku, vo vzťahu k sporiteľom, k médiám, vo vzťahu k zahraničiu, keďže v tom čase prebiehala novela zákona o starobnom dôchodku. X. výšky percentuálnych príspevkov do prvého a druhého piliera nebola jednoznačne prezentovaná, bola to agenda P. Y., pričom zmena výšky odvodov bola prezentovaná ako jedna z možností iniciatívy zo strany vlády spolu s ďalšími nástrojmi. T. výška príspevkov bola prezentovaná predovšetkým zo stany Y. s tým, ako systém prerozdeľovania percenta odvodov má vyzerať. L. si, žeby sa hovorilo o konkrétnom riešení, ale konkrétne cieľom P. Y. bolo prezentovať určitú gradáciu zníženia a potom zvýšenia odvodov do druhého piliera. Navrhovateľ navrhol návrh zmeny odvodov v druhom pilieru ako možnosť. G. prejavili názor, že takáto diskusia mala pokračovať, ale vzhľadom na zhoršujúce sa vzťahy medzi K. a vládou, diskusia nepokračovala, resp. pokračovala, ale v inej platforme, pod taktovkou vlády. Po tomto stretnutí rokovali K.-ky s ministerstvom práce a ministerstvom financií ohľadom zákona o sociálnom poistení; nikdy nebola uvedená konkrétna výška zmeny odvodov. Po stretnutí K.-iek s navrhovateľom, p. C., s N.y D., uskutočnili K.-ky briefing s novinármi, ale jeho predmetom nemalo byť informovanie verejnosti o stretnutí K. a navrhovateľa; na briefingu novinári túto tému otvorili. T. návrh zákona, v ktorom by vláda menila výšku odvodov, nebol predložený. X. strany K. žiadne návrhy vo vzťahu k zníženiu príspevku neprišli. L. si, žeby sa bavili o konkrétnom algoritme znižovania a zvyšovania percenta odvodov do druhého piliera, pripustil, že variant zníženia mohol byť z 9 % na 6 %, mohli tam byť aj iné. X. strany vlády bol návrh, že pokiaľ by K. súhlasili so znížením odvodov do druhého piliera a táto situácia by nastala, vláda by nemala nič proti tomu, aby si K. zvýšili poplatok za správu, čo ale bolo nekonštruktívne. K. znížili poplatok pred týmto stretnutím a nebol by dôvod na to, aby ho zvýšili. Keďže nedospeli k žiadnemu konkrétnemu návrhu, ktorý by mohol byť prezentovaný vládou alebo K.-kami, tak nebolo o čom informovať verejnosť. O. alternatívy, ktoré z

pohľadu vlády prichádzajú do úvahy, aby sa zlepšila situácia v D. poisťovni, vláda sa nevyjadrila, že preferuje tento nástroj alebo toto opatrenie. S. K. nikdy z vlastnej iniciatívy túto tému nemedializovala, vždy to boli otázky novinárskej obce, ktorí túto tému otvorili a ktoré zodpovedal predseda alebo iný člen asociácie. D. nevylúčil, že výrok uverejnený v týždenníku č. XX zo dňa XX.X.XXXX na strane XX v treťom odseku je jeho, avšak uviedol, že článok nebol ním autorizovaný, pripustil, že takáto konfigurácia tam odznela, nevedel v akom kontexte to odznelo, ale je možné, že takáto formulácia odznela. M. s týždenníkom P. nemal skúsenosti, ale s denníkmi, kde prebiehala komunikácia formou mailom áno, otázky boli touto formou zodpovedané, ale nespomínal si, žeby na otázku o druhom pilieri odpovedal týždenníku P.. O. tak ako podľa svedka I.. E. C. v septembri XXXX bolo stretnutie predstaviteľov K.-iek s navrhovateľom, s N. D., ohľadom zmeny zákona o sociálnom poistení, pričom toto stretnutie inicioval, ale prišiel neskoro, miesto stretnutia si nepamätal. T. prišiel, navrhovateľ už odchádzal, potom sám diskutoval s predstaviteľmi K.. J. sa o troch bodoch, a to, či je problém prvý alebo druhý pilier, či je problém s financiami, ktoré sú priebežne financované do prvého piliera alebo s tými, ktoré sa odvádzajú do K.-iek; druhý bod bol vstup do investičných akcií. P. problém bol, ak by sa musel meniť pomer medzi prvým a druhým pilierom, aký veľký by bol sklz, s tým, žeby sa zvýšili poplatky do dôchodkových správcovských spoločností, teda poplatky na správu. Na tomto stretnutí sa na ničom konkrétnom nedohodli, dohodli sa len na tom, že sa utvorí pracovná skupina pod vedením N. D.. S. po troch stretnutiach dospeli k záveru, že dohoda nie je možná, nepodarilo sa zosúladiť záujmy štátu, sporiteľov a K.. L. založiť verejnoprávnu dôchodcovskú spoločnosť a umožniť výstup ľuďom z druhého piliera, pre ktorých bolo sporenie neefektívne, navrhovali zachovať záujmy občanov aj K., navrhovali zníženie sadzieb odvodov z 9 % na 3 % a potom postupom času zvýšiť na 9 %, aby sa dočasná strata vyrovnala. P. návrh bol návrhom jeho strany a tento neprešiel v koaličnej rade. L. navrhovateľa na stretnutí nepoznal, keďže meškal. O. boli dôverné, nerobili tlačovú konferenciu, naďalej mali záujem, aby tieto rokovania boli diskrétne. J. to háklivé, bola to v tom čase mediálna prestrelka, kde zaznelo veľa falošných zvukov na adresu G.. D. W.. W. E. sa zúčastnil stretnutia od začiatku stretnutia, nebolo formálne, nebol o tom vyhotovený žiadny záznam. K. prebiehala v zmysle toho, čo p. C. chcel stretnutie s cieľom vniesť stabilitu medzi K. a vládou, čo treba a netreba meniť, bolo to neformálne stretnutie o alternatívach vývoja zmien v dôchodkových správcovských spoločnostiach, tak mu to bolo prezentované. Na stretnutí sa diskutovalo o tom, čo by bolo vhodné, diskutovalo sa o vývoji druhého piliera, o jeho negatívach a pozitívach, o tom, či je v pilieri adekvátny počet ľudí, či to bude pre nich úžitok, nevnímal to ako konkrétne návrhy zákona. Navrhovateľ prišiel na stretnutie neskôr, už vtedy sa diskutovalo, keď vošiel dnu, prebiehala diskusia o zmenách, rôznych parametrov, nemohol potvrdiť, že navrhol zmenu sadzieb odvodov do druhého piliera. G. navrhovateľa bolo to, že v druhom pilieri je príliš veľa ľudí, ktorí nemajú šancu si nasporiť, bolo tam asi XX % - XX % ľudí, ktorí mali na druhom pilieri prerobiť; dominantou bolo, že ľudia sú tam zbytočne. Podľa jeho vnímania návrhy na zmenu hodnoty sadzieb nikdy neboli prezentované tak, žeby sa mali znížiť bez toho, žeby sa nezabezpečilo následne ich zvýšenie, nebolo možné hovoriť o strate, vždy sa hovorilo o tom, že to, o čo sa zníži odvod, sa musí následne zvýšiť, aby tam nebola strata, negatívny dopad. Navrhovateľ informoval na tomto rokovaní aj o deficite v prvom pilieri dôchodkového sporenia, avšak nemá vedomosť o tom, žeby boli predložené návrhy na riešenie tejto otázky, bolo to stretnutie o alternatívach riešenia deficitu v prvom pilieri vo vzťahu k druhému pilieru. Podľa navrhovateľa bolo treba zabezpečiť zníženie deficitu, avšak neboli uvádzané konkrétne čísla. C. zníženia odvodov bola na trhu už dávno od zmeny vlády, nešlo o novú myšlienku, rokovalo sa o nej vtedy, keď tam nebol prítomný navrhovateľ. Preto nemohol potvrdiť to, žeby to bol navrhovateľ, ktorý dal tento návrh. K.-ky mali ako prioritu nič nemeniť v systéme tak ako bol nastavený a principiálne nevideli dôvod na zmenu, čo je adekvátne ich postaveniu, nezodpovedajú za štátny rozpočet a verejné financie. Ak by to bolo kompenzované, nemali problém ísť s tým do diskusie, vedeli si predstaviť takúto alternatívu. W. cieľom bolo hájiť záujmy klienta, riziká videli v tom, že potrebovali garancie, potrebovali záruky, že už nebudú ďalšie vstupy do systému, potrebovali prísľub, aby sa o tom rozhodovalo ústavnou väčšinou. L. to prezentované ako ultimatívny názor, ale ako príklad, prebiehalo to v štádiu otázok, aké budú garancie, ak by na to pristúpili a bola tam dohoda. K. mali na mysli, ako jednu z možností, aby bolo garantované budúce zvýšenie sadzby odvodov v druhom pilieri ústavným zákonom. D. W.. G. D. dôvodil, že téma stretnutia nebola vopred daná, nebol daný presný program rokovania, bavili sa o situácii aká je, či by sa mali zmeniť pomery odvodov a o tom, či by mala byť zriadená štátna K.. T. navrhol zmenu odvodov do druhého piliera na tomto stretnutí sa presne nepamätá; rozprávali sa o tom, či by takáto zmena mohla mať vplyv na výšku dôchodkov, či potom sporitelia nedostanú menej peňazí tak ako očakávali a taktiež sa v tejto súvislosti bavili, či sa dajú nájsť iné riešenia, a to ohľadom dočasnej zmeny pomeru odvodov s tým, že potom by sa pomer odvodov zvýšil v prospech sporiteľov. Po stretnutí K.-iek s navrhovateľom, s p. C., s N. D., sa uskutočnil briefing s novinármi. V čase tohto stretnutia nebola podaná legislatívna

iniciatíva zo strany vlády vo vzťahu k druhému pilieru. Na tomto stretnutí diskutovali o možnosti otvorenia piliera. D. nesúhlasil s tvrdením, že navrhli zníženie z 9 % na 6 %, boli pripravení odborne zhodnotiť alternatívu, aký by to malo dosah pre sporiteľov. L. o tom, žeby sa v období pred septembrom XXXX uskutočnilo rokovanie G. s asociáciou K.. V tom čase sa debatovalo o tom, či druhý pilier je dobrý, či sú potrebné zmeny, či si ich môžu dovoliť, málo sa diskutovalo na odbornej pôde, zväčša sa debatovalo len cez médiá. L., že pôjdu do detailov po odbornej diskusii, ale budú debatovať o tom, prečo je diskusia taká, aká je. Na rokovaní v D. ohľadom zmeny sadzieb odvodov do druhého piliera bola diskutovaná aj zmena sadzieb znížením, o.i., aj z 9 % na 6 %. Na stretnutí bola otázka poplatkov. V tejto téme sa už nepokračovalo, na ďalších stretnutiach, ktoré prebiehali v L. banke D., tému poplatkov nechceli otvárať. C. práce, sociálnych vecí prinášalo do spoločenskej diskusie témy ako spochybnenie funkčnosti druhého piliera, otvorenie piliera. J. svedkami vyhlásenia zo strany vlády a zo strany ministerstva práce o nedostatkoch druhého piliera, o nedostatkoch garancie druhého piliera, o prirovnávaní K. zo strany premiéra k nebankovým subjektom. Navrhovateľ prišiel na stretnutie neskôr, dovtedy to bol len neformálny rozhovor. X. bol ten, že pokiaľ išlo o zmenu odvodov, nájde sa riešenie, ktoré nesmie poškodiť sporiteľov, t.j. že dočasné zníženie a po určitej dobe by bolo zvýšenie; malo sa tak stať na základe súhlasu všetkých, a teda garantované ústavnou väčšinou. S týmto cieľom sa potom stretli ešte dvakrát. D. malo byť dôverné, s tým, že pokiaľ nedôjdu k nejakým záverom, nebudú to zverejňovať. X. pravidiel sporenia v druhom dôchodkovom pilieri, ktoré sa uskutočnili a uskutočňujú od roku XXXX, vo vzťahu k postaveniu sporiteľov v druhom dôchodkovom pilieri z hľadiska posudzovania výnosov, získať nejaké výnosy, bolo viac, jedna bola predĺžením minimálnej doby sporenia. L. zmenou bolo predĺženie doby sporenia. Táto zmena z XX na XX rokov by ovplyvnila sporiteľov, pretože nemali možnosť voľby, ďalšia zmena bolo zníženie poplatkov, táto sa však sporiteľa nedotýka, týka sa len K., situácia podľa analýz je hraničná, niektoré K. nebudú schopné túto zmenu vydržať. C. zmena sa týkala garancií, vláda definovala základné garancie, ktoré v čase krízy sú posunom vpred. Ak má K. investovať v druhom pilieri XX rokov, nemá zmysel nastaviť tieto garancie. D. ďalej uviedol, že situácia bola taká, že všetky tri fondy budú konzervatívne, mali predstavu o tom, že vytvoria štvrtý fond, kde budú mať garancie zmysel, ale sporiteľ nemôže očakávať vysoké výnosy, vzhľadom na tieto garancie treba zvoliť konzervatívnejšie investovanie. Ak pominie kríza, C. práce, sociálnych vecí vyhlásilo, že X-mesačné obdobie by malo platiť len v čase krízy. P. informáciu zachytili len v rozhlase, nebola to oficiálna informácia.

Súd prvého stupňa dôvodil, že každá fyzická osoba má právo na ochranu osobnosti v prípade, ak dôjde k neoprávnenému zásahu, ktorý je spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo porušenie chránených práv. Z hľadiska poskytnutia ochrany nie je významné, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene, či nezavinene alebo vedome, či nevedome. L. sa vyvolanie následkov, stačí, že neoprávnený zásah bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv osobnosti fyzickej osoby. X. nepodáva výpočet konkrétnych foriem zásahov, ktorým môžu byť dotknuté osobnostné práva. D. však znaky, za prítomnosti ktorých treba určité správanie považovať za zásah do osobnosti (objektívna spôsobilosť zásahu negatívne dopadnúť na osobnosť fyzickej osoby, neoprávnenosť zásahu a príčinná súvislosť medzi určitým správaním a porušením alebo ohrozením osobnostných práv). Ak sú v konkrétnom prípade tieto znaky dané, má fyzická osoba právo najmä domáhať sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. G. rozhodovaní v prejednávanej veci súd prvého stupňa vychádzal z ustanovenia § 11, § 13 M. zákonníka, ktoré vyložil i s prihliadnutím na znenie medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná. V tejto súvislosti má osobitné postavenie K. o ochrane ľudských práv a slobôd dojednaný v O. 4. novembra XXXX uverejnený ako oznámenie pod č. XXX/ XXXX X.. Podľa čl. XX ods. 1 tohto dohovoru je preferované právo na slobodu prejavu. M. 2 tohto článku obmedzuje slobodu prejavu tým, že do výkonu slobody prejavu zahŕňa aj povinnosť a zodpovednosť nositeľa tejto slobody. D. pripúšťa, aby výkon práva na slobodu prejavu na základe zákona v nevyhnutnej miere podliehal určitým formalitám, podmienkam, obmedzeniam, či sankciám na zabezpečenie určitých prvkov demokratickej spoločnosti, okrem iného i na zabezpečenie ochrany osobnostných práv iných osôb. V danom prípade teda stoja oproti sebe dve základné práva, a to právo na slobodu prejavu a právo na ochranu ľudskej cti a dôstojnosti. V predmetnej veci však súd dospel k záveru, že článkami uverejnenými v týždenníku P. a jeho titulnou stranou bolo zasiahnuté do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa, a to do jeho práva na ochranu občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, t.j. že došlo k narušeniu rovnováhy medzi vyššie uvedenými základnými právami. G. na ochranu ľudskej cti a dôstojnosti naša spoločnosť poskytuje, a to či už ide o zásah do práva na ochranu ľudskej cti alebo ochranu ľudskej dôstojnosti u fyzickej osoby verejného činiteľa alebo fyzickej osoby, ktorá verejným činiteľom nie je. G.

ochrane práv verejného činiteľa však oproti ochrane práv bežnej fyzickej osoby, z dôvodu existencie práva na pravdivé informovanie a slobody prejavu, sú hranice posudzovania závažnosti, či oprávnenosti zásahu do práva na ochranu osobnosti, posunuté. J. akýchkoľvek postihov sa pripúšťa i pravdivá kritika činnosti verejných činiteľov. Na druhej strane však, ak už dôjde k zásahu do práv na ochranu osobnosti u verejného činiteľa napr. prostredníctvom periodickej tlače vydávanej pre celé územie D. republiky, je dopad tohto zásahu intenzívnejší, rozsiahlejší a so závažnejšími následkami, ako je to pri zásahu do práva na ochranu fyzickej osoby, ktorá nie je verejne činná. G. verejného činiteľa je veľmi závislé od verejnej mienky, a pokiaľ je táto verejná mienka obrátená následkom neoprávneného zásahu proti nemu, sťaží mu to podmienky ďalšieho politického uplatnenia, ako aj strany, ktorej je členom a v danom prípade strany, ktorú vedie. G. slobody prejavu nie je bezhraničné, vo vzťahu k verejným činiteľom sú ale tieto hranice benevolentnejšie, pretože verejne činná osoba svojím vstupom do verejného života musí rátať s tým, že sa bude o nej a jej činnosti písať a hovoriť v médiách. G. článkami boli však tieto benevolentnejšie hranice práva na ochranu osobnosti verejného činiteľa - navrhovateľa prekročené, konkrétne tým, že v článkoch nebola daná čitateľovi možnosť urobiť si vlastný úsudok o veci. Navrhovateľ bol rovno označený za zručného zlodeja a zlodeja budúcich dôchodkov. Y. úsudok všeobecne vyjadruje subjektívny názor autora, ktorý k určitému faktu zaujíma postoj tak, že hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti na základe vlastných kritérií. Y. úsudok nemožno dokazovať, je potrebné však skúmať, či sa zakladá na pravdivej informácii, či forma jeho verejnej prezentácie je primeraná a či zásah do osobnostných práv je nevyhnutným sprievodným javom kritiky, t.j. či primárnym cieľom kritiky nie je hanobenie alebo zneuctenie danej osoby. S. politici sa môžu domáhať práva na ochranu osobnosti, avšak hľadiská posúdenia skutkových tvrdení a hodnotiacich úsudkov sú v ich prípade miernejšie v prospech novinárov a iných pôvodcov týchto výrokov, čo súvisí s tým, že každá osoba, ktorá vstúpi do politického života, musí počítať, že bude pod drobnohľadom verejnosti, ktorá sa zaujíma o jej verejný a aj

súkromný život. K porušeniu práva na česť môže dôjsť nepravdivými skutkovými tvrdeniami difamačného chrakteru, ale tiež publikáciou neprípustných hodnotiacich úsudkov o konkrétnej osobe. Ak sú v kritike určitých javov a osôb použité výrazy, ktorých miera expresivity je v značnom nepomere k cieľu kritiky, resp. ak je obsah kritiky neadekvátny k posudzovanému konaniu kritizovaného, pričom z nej vyplýva úmysel kritizovanú osobu znevážiť či uraziť (tzv. intenzívny exces), ide o kritiku neprimeranú, ktorá je spôsobilá zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby. I. pravdou, že za neoprávnený zásah sa nepovažuje kritika, avšak musí ísť o kritiku pravdivú a svojou formou primeranú. G. tieto atribúty oprávnenej kritiky predmetné články nemali. T. spoločenských javov je nielen dovolená, ale aj potrebná, avšak treba posudzovať, či skutočnosti uvádzané v článku je možné za kritiku ešte považovať. V rámci kritiky je možné pripustiť i určitú mieru zveličovania, ironizovania, či použitia relatívne ostrejších výrazov. Táto miera je však limitovaná skutkovými okolnosťami uvedenými v článku, ktoré ich použitie umožňujú. Z hľadiska poskytnutia ochrany dotknutej osobe nie je významné, či k neoprávnenému zásahu došlo zavineným konaním alebo nezavinene, vedome alebo nevedome. K. sa nevyžaduje ani len vyvolanie následkov, postačuje, že neoprávnený zásah je spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv osobnosti fyzickej osoby.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že uverejnením článku a titulnej strany odporca neoprávnene zasiahol do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa. D. základom, ako dôvodil svedok I. X., pre napísanie článku „T. prehrajú určite“ bola tlačová konferencia predstaviteľov koalície (navrhovateľa, I.. E. C., I. D.). T. vznikol v čase, keď malo dôjsť k zmene zákona o sociálnom poistení, v polovici septembra XXXX. V čase, keď sa spúšťala novela spomínaného zákona, mala prebehnúť diskusia za účasti všetkých predstaviteľov K. a G. s I.. E. C., toto stretnutie malo byť neverejné. E. tohto stretnutia sa nakoniec dostali na verejnosť na tlačovej konferencii pánov V. a C.. T. mal byť reakciou nielen na zmenu sadzieb odvodov, ale na všetky zmeny ako sprísnenie regulácie investovania pre dôchodkové fondy, zavedenie minimálnych výnosov, presun časti obyvateľstva iba do druhého piliera. V televízii to bolo odprezentované tak, že K. výmenou za to, že sa neotvorí druhý pilier, súhlasila s dočasným znížením zmeny sadzieb odvodov z 9 % na 6 %. Y. úsudok súd považoval za neprimeraný, pretože z obsahu prepisu tlačovej konferencie, ktorá bola podkladom pre daný komentár, nebolo preukázané, že na tlačovej konferencii odznelo, že K. výmenou za to, že sa neotvorí druhý pilier, súhlasila s dočasným znížením sadzieb odvodov z 9 % na 6 %; na tlačovej konferencii žiadna z vyššie uvedených zmien zákona o sociálnom poistení nebola prezentovaná. T. zmena pomeru odvodov do prvého a druhého piliera bola predmetom jednej otázky na tlačovej konferencii „...či návrh, o ktorom rokovali K., ministerstvo financií a L. banka D., žeby v prvom pilieri bolo XX % a v druhom pilieri 6 % s tým,

že druhý pilier by sa už neotváral, je pre navrhovateľa prijateľný“, na ktorú navrhovateľ odpovedal tak, že nič nebude komentovať. R. musia prísť s návrhmi, je to vec expertov a ministerstva financií, či takýto návrh bude zodpovedať predstavám ministerstva pri predkladaní štátneho rozpočtu. Navrhovateľ taktiež nechcel komentovať prípadné zmeny ohľadom matiek a invalidných dôchodcov s odôvodnením, že zákon je v prvom čítaní a o pozmeňujúcich návrhoch sa treba rozprávať až v druhom a treťom čítaní. I. pravdou, že navrhovateľ na tlačovej konferencii uviedol, že iniciatíva prišla zo strany K., pričom súd mal v konaní preukázané, že návrhy na riešenie neprišli zo strany K., to však neodôvodňuje, aby odporca hodnotil navrhovateľa ako zručného zlodeja, resp. zlodeja budúcich dôchodkov. S. odporcu, že navrhovateľ inicioval stretnutia a osobne sa angažoval v tejto téme, súd neakceptoval, pretože výsluchmi svedkov I.. O. T., W.. G. D. , W.. W. E., I.. E. C. a navrhovateľa mal preukázané, že iniciátorom stretnutia medzi K., vládou bol E. C., ktorý o sprostredkovanie stretnutia požiadal N. D.. I. nevyhnutné, aby bola súvislosť medzi hodnotiacim úsudkom a skutočnosťami, ktoré ho podopierajú. V danom prípade nebola preukázaná existencia skutočností, ktoré by boli podkladom pre hodnotiaci úsudok. X. to, že kritika navrhovateľa nebola oprávnená, bola prehnaná s cieľom navrhovateľa uraziť.

S. odporcu, že prirovnanie k zručnému zlodejovi bolo odôvodnené tým, že navrhovateľ chcel zasiahnuť do legislatívneho procesu, neobstojí, pretože v konaní bolo preukázané, že v čase uverejnenia sporného článku a titulnej strany nebol podaný žiaden návrh zákona, žiadne uznesenie vlády týkajúce zmien zákona o sociálnom poistení. T. navrhovateľa v súvislosti s touto reformou preto bola v uverejnenej forme neprimeraná a nemala žiaden skutkový základ. I. nesporné, že medzi navrhovateľom a predstaviteľmi K. sa uskutočnilo stretnutie, o ktorom informovala na tlačovej konferencii koalícia v zložení predstaviteľov koaličných strán. Na uvedenej tlačovej konferencii však nebolo zverejnené, že na základe tohto stretnutia došlo ku konkrétnym návrhom, ktoré by mali za následok ďalšie zmeny zákona o sociálnom poistení. A. potvrdil aj svedok I.. O. T.. S. z výpovede svedka W.. W. E. mal súd za preukázané, že predmetom stretnutia nemala byť zmena zákona o sociálnom poistení. Taktiež nebolo preukázané, že iniciatívu k tomuto stretnutie dal navrhovateľ. Z prepisu tlačovej konferencie bolo preukázané, že iniciátorom tohto stretnutia bol svedok I.. E. C.; vyplýva to aj z jeho výpovede a aj z výpovede ďalších svedkov. Súd neakceptoval argument právneho zástupcu odporcu spočívajúci v tom, že sa jedná o hodnotiace úsudky, ktoré majú dostatočný skutkový základ, ktorý vyplýva z článkov a aj z článku šéfredaktora, že všetky články treba chápať v kontexte týždenníka, v ktorom boli uverejnené. T. „T. G.“ obsahuje podtitulok, „X. M.“. M. „X.“ predchádza veta: „G. K. L.“. A. komentár odkazuje na stranu XX toho istého vydania, v ktorom ten istý autor uviedol o.i., že „C. prechodného zníženia znie ako možná alternatíva.“ T. mal byť reakciou nielen na zmenu sadzieb odvodov, ale na všetky zmeny ako sprísnenie regulácie investovania pre dôchodkové fondy, zavedenie minimálnych výnosov, presun časti obyvateľstva iba do druhého piliera. Z jeho obsahu, aj z obsahu naň nadväzujúceho článku na strane XX, však bolo preukázané, že ich predmetom je zníženie odvodov do druhého piliera, ktoré ten istý autor vyhodnotil v závere článku na strane XX ako možnú alternatívu. Z toho vyplýva záver, že absentuje skutkový základ v článkov pre označenie navrhovateľa za zručného zlodeja. V. sa týka titulnej strany vydania č. XX zo dňa XX.X.XXXX, na ktorej odporca uverejnil fotografiu navrhovateľa s textom „X. bA.rý titulná strana odkazuje. Z výpovede svedka O. J. mal súd preukázané, že motívom tejto titulnej strany bolo upozorniť na závažnosť dosahov návrhov G. a E., ktoré hovorili v súvislosti so zmenou dôchodkového systému. C. bolo aj to, že G. označoval K. za nebankové spoločnosti a čiastočne titulná strana bola aj snahou vyvážiť diskusiu a upozorniť na to, že dôchodkový systém je príliš vážna téma, aby sa o ňom diskutovalo, debatovalo, predkladali sa návrhy a v tomto prípade bol verejný záujem na ich strane. C. to vyvážiť spôsob komunikácie navrhovateľa, pretože navrhovateľ opakovane osočoval K. a hovoril nepravdivo o fungovaní druhého dôchodkového piliera. P. strana avizuje obsah vydania daného týždenníka, a teda mala by obsahovať základnú informáciu, vystihnúť podstatu, ktorú sa čitatelia dozvedia z obsahu predmetného článku. Súd preto neakceptoval ako jeden z motívov označenia navrhovateľa za zlodeja budúcich dôchodkov vyváženie spôsobu komunikácie navrhovateľa. Y. spôsobu komunikácie navrhovateľa nie je predmetom článku, titulná strana svojim podtitulom zdôrazňuje, že predmetom článku sú zmeny penzií, ktoré dáva na výber navrhovateľ. V tejto súvislosti súd prisvedčil tvrdeniu navrhovateľa, že v predmetnom článku nie sú analyzované oficiálne návrhy vlády na zmenu penzií, ktoré nemôžu byť skutkovým podkladom pre označenie navrhovateľa ako zlodeja budúcich dôchodkov. S. v uvedenom čísle iba čiastočne analyzuje novelu zákona o sociálnom poistení, ktorá bola v tom čase v prvom čítaní v L. O. a týkala sa otvorenia druhého piliera. Z jeho analýzy však nie je možné zistiť, na základe čoho hodnotí navrhovateľa za zlodeja budúcich dôchodkov. Na základe toho súd dospel k záveru, že titulná strana s označením „X. je neprimeraná a mala za cieľ iba uraziť navrhovateľa.

V časti týkajúcej sa náhrady nemajetkovej ujmy súd prvého stupňa dôvodil len tým, že fyzická osoba, po zistení zásahu do jej práva na ochranu osobnosti, sa môže predovšetkým domáhať podľa ustanovenia § 13 ods. 1 M. zákonníka odstránenia následkov zásahov a toho, aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. G. by sa nezdalo dostačujúce primerané zadosťučinenie, najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy. E. náhrady nemajetkovej ujmy sa určí súdom s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. G. zadosťučinenia v peniazoch súdom v zmysle ustanovenia § 13 ods. 2 M. zákonníka predpokladá splnenie zákonom kvalifikovaných podmienok, t.j. ak a/ morálne zadosťučinenie sa javí v konkrétnom prípade nepostačujúcim a b/ neoprávneným zásahom došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere. Pre určenie výšky primeraného zadosťučinenia v peniazoch sú v zmysle ustanovenia § 13 ods. 3 M. zákonníka taxatívne stanovené dve kritériá, z ktorých musí súd pri svojom rozhodovaní vychádzať zo zákona. D. nimi a/ závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a b/ okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo. G. závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy sa posudzuje najmä so zreteľom na jej intenzitu, rozsah a na jej ohlas, ako aj na dĺžku jej trvania. D., že ustanovenie § 13 ods. 3 M. zákonníka ukladá súdu výslovne prihliadať aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, vedie k záveru, že sama závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie konečnej výšky zadosťučinenia v peniazoch. G. prihliadnuť aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, je stanovená zámerne veľmi všeobecne, ako vo vzťahu k postihnutej fyzickej osobe, tak aj vo vzťahu k subjektu, ktorý neoprávnený zásah spôsobil. K. sa tak s cieľom, aby pri určovaní konečnej výšky peňažného zadosťučinenia bolo možné v rámci sudcovskej úvahy a v súlade s princípom spravodlivosti prihliadnuť k rozmanitým momentom, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, a tak bola naplnená požiadavka zabezpečujúca účinné primerané zadosťučinenie za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ako aj požiadavka nezneužívať tento právny prostriedok na neprípustné obohacovanie. G. relevantná je len taká nemajetková ujma, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s neoprávneným zásahom v značnej miere znižujúcim dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti.

Navrhovateľ si uplatnil právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 3 mil. Sk. V tejto súvislosti sa súd prvého stupňa zaoberal otázkou závažnosti zásahu. X. zníženie dôstojnosti a zásah do cti navrhovateľa odôvodňujúce priznanie náhrady nemajetkovej ujmy je spôsobené i tým, že v prípade odporcu išlo o intenzívny zásah, nakoľko

sa jednalo opakujúce sa zásahy, pričom v prípade zverejnenia titulnej strany bol zásah intenzívnejší, nakoľko bola zverejnená na internetovej stránke odporcu. Z hľadiska formy zásahu ide o týždenník s celoslovenskou pôsobnosťou a ako printové médium je jedným z najdostupnejších zdrojov informácií adresovaných širokej verejnosti. Vzhľadom na tieto okolnosti, ako aj na okolnosť, kedy došlo k zásahu do práva na ochranu osobnosti, súd prvého stupňa mal za to, že samotné ospravedlnenie nie je postačujúce, a preto priznal navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume X.XXX,-- € (XXX.XXX,-- Sk). Súd nepriznal navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy v celom požadovanom rozsahu, pretože neoprávnenými zásahmi odporcom nedošlo k ovplyvneniu profesného zaradenia a postavenia navrhovateľa v spoločnosti, navrhovateľ naďalej vykonával funkciu G. a nebola preukázané strata dôvery verejnosti.

O náhrade konania súd prvého stupňa rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 3 O.s.p. tak, že navrhovateľovi priznal ich náhradu v plnej výške, v sume XX.XXX,XX €, pretože rozhodnutie o náhrade nemajetkovej ujmy záviselo od úvahy súdu; spôsob výpočtu náhrady trov konania súd v rozsudku aj podrobne odôvodnil.

Proti tomuto rozsudku vo vyhovujúcej časti (proti všetkým výrokom rozsudku okrem výroku o zamietnutí návrhu v časti týkajúcej sa náhrady nemajetkovej ujmy v sume XX.XXX,XX €; výrok E..) podal včas odvolanie odporca dôvodiac ustanovením § 205 ods. 2 písm. d/, f/ O.s.p. (súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k niektorým nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). K obsahu tlačovej konferencie po koaličnej rade dňa XX.X.XXXX uviedol, že pri hodnotení tohto dôkazu vyplynuli iné, pre posúdenie

tejto veci rozhodné, skutkové zistenia ako zistil súd prvého stupňa. D. navrhovateľa, ako pO.y D. O., so zástupcami K. sa konalo niekoľko dní pred dňom XX.X.XXXX a verejnosť o tomto stretnutí do konania tlačovej konferencie nebola informovaná; zo záznamu z tlačovej konferencie je zrejmé, že navrhovateľ na otázku redaktora P. C., či môže potvrdiť, že rokuje s K., odpovedal: „H. R.." a pokračoval: „O čom máme my rokovať? R. rokujú, na to je ministerstvo financií a ďalší.", na pokračujúcu otázku redaktora P. C., ktorá obsahovala zmienku o tajných rokovaniach, reagoval navrhovateľ „G. E. ..." a až po vstupe K.. C. do odpovede navrhovateľa sa potvrdilo, že sa takéto rokovania uskutočnili; ale navrhovateľ uviedol: „S. hľadáme aj iné možnosti, ako ten deficit znížiť ešte viac, to znamená ešte viacej zaútočiť na K.-ky, no tak si počkáme na príležitosť. Ak taká príležitosť bude, tak zaútočíme na K.-ky. G. rozdelenie také, aké je, nie je práve najspravodlivejšie." Z toho je zrejmé, že G. sa zaoberal myšlienkou zmeny pomeru výšky odvodov do I a W.. dôchodkového piliera; na záver tlačovej konferencie potom navrhovateľ na otázku redaktora denníka D. odpovedal: „C. tlačíme na K.-ky a musíme z nich vyžmýkať, čo sa dá." Z toho je zrejmé, že rokovanie G. so zástupcami K. sa uskutočnilo tajne a o jeho konaní a obsahu do XX.X.XXXX nikto verejnosť nemal informovať. K priebehu a obsahu utajeného, neverejného, rokovania navrhovateľa so zástupcami K. dôvodil, že nikdy nepovažoval za právne významné to, kto zorganizoval stretnutie, kto ho sprostredkoval, ale predovšetkým to, že sa ho zúčastnil navrhovateľ, G. D.. a G. D., teda osoba, ktorá mala dostatok politického vplyvu na presadenie zmien v systéme dôchodkového sporenia a osoba, ktorá sa v tejto oblasti už predtým dlhodobo venovala témam týkajúcim sa zmien v systéme dôchodkového sporenia. G. hodnotení záznamu z tlačovej konferencie vyplynuli iné, pre posúdenie tejto veci rozhodné zistenia, ako zistil súd prvého stupňa, a síce a že medzi účastníkmi konania nie je sporné, že v čase zverejnenia žalovaných článkov (v septembri XXXX) nebol L. rade D. O. predložený žiaden oficiálny návrh zákona na zmenu systému dôchodkového sporenia znížením sadzieb v W.. pilieri na 6 % v prospech zvýšenia sadzieb v I pilieri na XX %; z výsluchov svedkov I.. T., W.. E., I.. C. a W.. D. je zrejmé, že stretnutie zástupcov všetkých šiestich K.- spoločností, ktoré pôsobia na D., s G.y, ktorého sa zúčastnil aj N. L. banky D. a G. Y.-P. I.. C., sa konalo niekedy začiatkom septembra XXXX; toto stretnutie sprostredkoval N. D. a zároveň obstaral aj miesto stretnutia v rekreačnom zariadení v D. pri J., pričom o tom, že sa toto stretnutie má uskutočniť a čo bude jeho účelom, žiaden z účastníkov neinformoval verejnosť; na záver stretnutia sa účastníci dohodli, že o konaní stretnutia a jeho obsahu nebudú verejnosť informovať, lebo nedospeli k žiadnym konkrétnym dohodám; na stretnutí N. D. nevystupoval ako účastník, ktorý prináša nejaké konkrétne návrhy na zmeny v systéme dôchodkového sporenia; žiaden zo zástupcov K. nenavrhoval na tomto stretnutí tému zmeny pomeru sadzby odvodov v prospech I. piliera; účastníci tohto stretnutia po tom, čo sa zišli, najskôr čakali na príchod G. a do jeho príchodu nerokovali o téme zmien v dôchodkom sporení; po príchode G. sa začalo rokovať o téme zmeny pomeru sadzieb odvodov do I. a W.. piliera, konkrétne o dočasnom znížení sadzby odvodov v W.. pilieri z 9 % na 6 %, ktoré by bolo v budúcnosti kompenzované opačnou zmenou výšky sadzby odvodov v prospech W.. piliera; ak s návrhom na zníženie sadzieb v W.. pilieri v prospech I. piliera neprišli K., W.. E. ako sprostredkujúci účastník nemal ambície predkladať žiadne návrhy, potom logicky musel tieto návrhy predniesť navrhovateľ, ako predseda vlády. I.. E. C.r nebol členom vlády, v rozhodnom čase bol len G., ktorá v rámci deľby medzi koaličnými stranami ani nebola gestorom, nominujúcim ministra rezortu do kompetencie; na rokovaní bola K. ponúknutá kompenzácia zníženia ich príjmov v dôsledku zníženia sadzieb odvodov, zvýšením sadzby poplatkov za správu v prospech K.; K. tieto návrhy odmietli; o tom, že sa takéto tajné rokovanie G. s K. uskutočnilo, prvý krát verejne informovali na tlačovej konferencii konanej dňa XX.X.XXXX navrhovateľ a I.. E. C., aj to navrhovateľ len s nechuťou a na naliehanie I.. E. C.; o obsahu tohto tajného stretnutia informovali K. až následne po jeho prezradení. Na briefingu informovali zástupcov médií niekoľko dní po tlačovej konferencii koaličnej rady, aby informácie o obsahu rokovaní uviedli na správnu mieru, pretože navrhovateľ ich označil za pôvodcov myšlienky dočasného zníženia odvodov v W.. pilieri. V dôsledku toho boli verejne kritizovaní opozíciou a svojimi klientmi, že tajne rokujú s G. o riešeniach, ktoré sú na úkor sporiteľov v W.. pilieri. E. ďalej súdu prvého stupňa, že sa vôbec nezaoberal zisteniami vyplývajúcimi z listinných dôkazov predložených oboma účastníkmi konania. V. z tlače, materiály na rokovanie vlády a pod., z ktorých je zrejmé zistenie, že téma dôchodkového sporenia je témou verejného záujmu s celospoločenským významom, s dôsledkami na verejné financie, ako aj s dôsledkami na súkromné príjmy občanov, najmä efektivitu ich dôchodkového sporenia a budúcu výšku ich dôchodkov. C. je z týchto dôkazov zrejmé, že na systém dôchodkového sporenia sa vo verejnej diskusii vyslovujú rôzne názory odborníkov, politikov, ako aj novinárov. Súd opomenul z vykonaného dokazovania zrejmé zistenia o skutkovom základe pre vyslovenie žalovaných hodnotiacich úsudkov. K hodnotiacemu úsudku ,,...jeho šikovnosť je akurát v tom, že chce pozornosť verejnosti - ako každý zručný zlodej - odvrátiť na niekoho iného." dôvodil, že z výsluchu autora článkov svedka I.

X. je zrejmé, že aktualizačným momentom, podnetom, pre napísanie článku I. bola informácia, že sa uskutočnilo tajné stretnutie G. so zástupcami K. a že sa rokovalo o zmene pomeru sadzieb odvodov z iniciatívy predsedu vlády, pričom taká zmena v systéme dovtedy nebola verejne diskutovaná, ani vládou navrhovaná. V. I. mal len povahu komentára; článok W.. bol analytickej povahy, napísaný a uverejnený bol v týždenníku až o týždeň neskôr. D. logicky odôvodnil aj prirovnanie navrhovateľa „... ako každý zručný zlodej ..." a to tým, že sa navrhovateľ snažil vyvolať dojem, že s návrhom na zmeny v pomere odvodov na odhalenom tajnom rokovaní prišli K., a tým znížiť dôveryhodnosť klientov voči K.. D. sa s konkrétnym obsahom tajného rokovania oboznámil na briefingu, ktorý po tlačovej konferencii zorganizovali K.; na tomto briefingu sa dozvedel, že navrhovateľom zmeny sadzieb odvodov v W.. pilieri neboli K., ako to prezentoval na verejnosti G. (tlačová konferencia zo dňa XX.X.XXXX), ale že to bol práve G.. K hodnotiacemu úsudku „X. J. dôvodil, že jeho autorom je šéfredaktor týždenníka P. svedok O. J.. X. zvolil tento expresívny titulok, aby upozornil na závažnosť situácie, vážnosť dosahov, ktoré diskutované návrhy, úvahy a vyjadrenia G. a V. majú na dôchodkový systém, pričom sa voľbou týchto výrazových prostriedkov ich expresívnosťou snažil upozorniť na skutočnosť, že návrhy na zmeny v dôchodkovom sporení mohli vážne poškodiť niektoré skupiny osôb zúčastnené na dôchodkovom sporení. A., že medzi účastníkmi nie je sporné a stotožnil sa s týmto zistením aj prvostupňový súd, že v čase, keď navrhovateľ na tajnom rokovaní predkladal zástupcom K. návrhy na zníženie odvodov do jedného piliera v prospech zvýšenia odvodov do druhého piliera, nejestvoval žiadny takýto návrh nejakej expertnej skupiny, alebo C. práce, sociálnych vecí a rodiny D. O.y, žiadne A., ktoré by ho k tomu oprávňovalo, a bola to len a len iniciatíva navrhovateľa. Na tajnom rokovaní s K. predkladal takéto návrhy a po tom, keď zistil, že sa táto informácia dostane na verejnosť a môže mu politicky poškodiť vo sfére občanom, účastníkov sporenia v W.. pilieri, snažil sa ešte zhodiť zodpovednosť za rokovanie o tejto téme na K.. M. súdu navrhol zopakovať dôkazy ich oboznámením na pojednávaní odvolacieho súdu, a to najmä oboznámenie zápisníc z výsluchov svedkov vypočutých v prvostupňovom konaní, oboznámením písomného záznamu z tlačovej konferencie zo dňa XX.X.XXXX, článkov I a W.., článku G.: G. pilier je pyramída. V. sa týka právneho posúdenia veci zdôraznil, že navrhovateľ bol v rozhodnom čase už druhý rok v postavení G.y D. O. a bol ním naďalej. J. teda v postavení osoby riadiacej celý mocenský aparát výkonnej moci. V rámci tejto kompetencie mal navrhovateľ rozhodujúci vplyv na riadenie veci verejných aj ako G. strany, ktorá bola a aj je najsilnejšou parlamentnou stranou. Navrhovateľ sa v rozhodnom čase, pred zverejnením žalovaných článkov a aj po ich zverejnení, osobne mimoriadne verejne angažoval v diskusii na tému zmien v dôchodkov sporení, takže bolo zrejmé, že to považuje za jednu zo svojich hlavných politických tém. S ohľadom na demografický vývoj našej spoločnosti, ako aj vo väčšine štátov západnej R., je isté, že v horizonte budúcich rokov a desaťročí sa bude dramaticky meniť pomer medzi produktívnym obyvateľstvom a obyvateľstvom odkázaným na dôchodky, v neprospech tvorby zdrojov na vyplácanie dôchodkov a že je teda nevyhnutné od princípu solidarity v dôchodkovom zabezpečení prechádzať postupne k princípu zásluhovosti, kombinovanému so zhodnocovaním dlhodobých dôchodkových úspor občanov za účasti súkromných K.. Táto téma, ktorá sa týka nielen úspešnosti dôchodkového sporenia občanov, ale aj nakladania s verejnými financiami v štátnom rozpočte a súvisí aj s problémov neplatenia príspevkov na dôchodky do D. poisťovne zo strany štátu, je už niekoľko rokov jednou z najzávažnejších celospoločenských a politických tém. I. preto plne legitímne, že sa týmto témam venuje aj periodická tlač, realizujúc tým Z. D. O.y (čl. XX), ako aj R. dohovorom o ochranu základných ľudských práv a slobôd (čl. XX) zaručené právo na slobodné vyslovenie názoru. K neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa nemohlo dôjsť zverejnením článku s názvom „T. G." a ani prostredníctvom označenej vety „I. E.." I. sa len o vyslovenie hodnotiaceho úsudku, názoru, spočívajúce v prirovnaní počínania osoby navrhovateľa ako G., keď tento tajne rokuje s K., „S. sa snaží konať tajne, keď sa predseda vlády snaží presadzovať riešenia, ktoré sú na úkor niektorých oprávnených majetkových záujmov skupín sporiteľov na tajných rokovaniach, keď sa snaží vyvolať dojem, že tieto riešenia nenavrhuje on ale K., aby ich postavil proti svojim klientom podľa praktík „X.". L. takéto návrhy na zmeny v dôchodkov sporení G.y ponúka v čase, keď takéto zmeny neboli schválené uznesením vlády, a ako sám tvrdí, neboli ani v programovom vyhlásení vlády, teda bez akejkoľvek legitimity a úplne samozvané. D. základom je teda téma samotná, ako aj konanie G.y popisované v článku I. K neoprávnenému zásahu do práva na ochranu jeho osobnosti nemohlo dôjsť zverejnením titulku „X. J. na pozadí navrhovateľovej podobizne predovšetkým preto, že pod týmto titulkom je zverejnený podtitulok odkazujúci čitateľa na článok W.. s nadpisom „S. D.", v ktorom sú popísané rôzne varianty zmien v dôchodkovom sporení a ich dopady na jednotlivých sporiteľov s tým, že niektoré, napr. predĺženie povinnej doby sporenia v W.. dôchodkovom pilieri, priamo spôsobujú vylúčenie očakávaných efektov z úspor v dôchodkovom sporení osôb, ktoré nebudú schopné splniť predĺženú dobu sporenia z XX na XX rokov z rôznych dôvodov (napr. úmrtie

a pod.). V. W.. kritizuje vládu, ktorej predsedom je navrhovateľ, aj za to, že jej úvahy a návrhy na zmeny sú nekoncepčné, nepodložené verejne prístupnými analýzami odborných autorít. Táto nekoncepčnosť vyplýva z toho, že sledujú jediný cieľ, získať finančné zdroje z W.. piliera na krytie deficitu I. piliera, aby sa tak ušetrili peniaze v štátnom rozpočte na použitie na iné účely. Skutkový základ pre hodnotiaci úsudok obsiahnutý v titulku „X. J.ov" je teda daný obsahom článku W.., na ktorý podtitulok na titulnej strane priamo odkazuje. G. zisťovaní existencie vecného základu hodnotiacich úsudkov nemožno postupovať s ambíciou zisťovať či niečo navrhovateľ ako zlodej ukradol, veď budúce dôchodky sa reálne ukradnúť nedajú. I. sa len o alegorické vyjadrenie názoru, nemožno v danom konaní mať ani ambíciu zisťovať, či je navrhovateľ zručným zlodejom, pretože sa opäť jedná o použitie alegoricky vyjadreného príkladu. E. nemôžu byť neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti aj preto, že práve navrhovateľ ako G. je povinný v demokratickej spoločnosti strpieť väčšiu mieru kritiky, a to aj kritiky vyslovenej v periodickej tlači. G. pritom na právne vety obsiahnuté v rozhodnutiach R. súdu pre ľudské práva; napr. vo veci B. versus O., z ktorej vyplýva, že sloboda prejavu zaručená týmto článkom (čl. XX K.) platí nielen na informácie a myšlienky, ktoré sa prijímajú priaznivo alebo sa považujú za neškodné alebo indiferentné, ale aj pre také, ktoré veľmi urážajú, šokujú alebo znepokojujú. P. si to vyžaduje pluralizmus, tolerancia a veľkorysosť, bez ktorých neexistuje demokratická spoločnosť. Z ďalšej veci M. versus O. vyplýva, že politik sa sám nevyhnutne a vedome otvorene vystavuje podrobnému skúmaniu zo strany novinárov a širokej verejnosti, každé svoje slovo a skutok, musí prejaviť väčšiu mieru tolerancie, najmä ak on sám robí verejné vyhlásenia, ktoré pripúšťajú kritiku. V tejto súvislosti odporca pripomenul hanlivé výroky navrhovateľa na adresu K., ich prirovnávaním k nebankovým subjektom, či na adresu novinárov samotných prirovnaniami „D.", „nM.", či „W.". Navrhovateľ sám aktivizuje expresívny spôsob vyjadrovania sa na verejnosti vo vzťahu k názorovým oponentom; tiež preto musí strpieť odozvy aj v expresívnejšej podobe.

V. sa týka práva na náhradu nemajetkovej ujmy dôvodil, že navrhovateľ neoznačil a súd prvého stupňa nevykonal žiaden dôkaz na preukázanie príčinnej súvislosti medzi zverejneným článkom a vznikom akejkoľvek ujmy na cti, dôstojnosti a vážnosti navrhovateľa v spoločnosti. V tejto súvislosti odporca poukázal na právne vety tykajúce sa hmotnoprávnych podmienok vzniku práva na náhradu nemajetkovej ujmy obsiahnuté v judikáte, v rozsudku L. súdu D. republiky uverejneného v X. súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. XX/XXXX. G. ďalej rozsudok L. súdu D. republiky sp.zn. XCdo XXX/XXXX, rozsudok T. súdu v J. sp.zn. XCo XXX/XXXX. M. súdu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v časti odvolaním napadnutej zmeniť a návrh zamietnuť; žiadal náhradu trov konania.

Na pojednávaní pred odvolacím súdom odporca dôvodil, že navrhovateľ sa snaží zahmlievať rozhodujúce skutočnosti pre právne posúdenie veci. V. sa týka zhrnutia dôvodov uvedených v záverečnom vyjadrení a ich opakovanie v odvolaní, táto skutočnosť nemá procesnú prekážku, ide o zdôraznenie nesprávneho právneho posúdenia veci. V časti týkajúcej sa náhrady nemajetkovej ujmy navrhovateľ len opakuje dôvody uvedené v návrhu na začatie konania. Táto je namieste až vtedy, keď je preukázaný nárok, že došlo k zásahu, čo v tejto veci preukázané nebolo konkrétnymi skutočnosťami. Súd prvého stupňa sa vôbec nevysporiadal s otázkou subsidiarity náhrady nemajetkovej ujmy vo vzťahu k morálnej satisfakcii. G., žeby v konaní bol preukázaný cieľ, úmysel, uraziť navrhovateľa. K tomu, že nebol daný vecný základ pre verejnú kritiku, že táto nebola podložená skutočnosťami, poukázal na prvý a druhý výrok rozsudku. J. rozhodujúce vymedzovať limity, kam môžu novinári zájsť so svojimi expresívnymi vyjadreniami vo vzťahu k politikom, ktorí na tlačovej konferencii označujú novinárov ako W.. E. rozdiel medzi vyjadreniami politikov tipu W. a vyjadrením X..

E. svojom vyjadrení k odvolaniu odporcu navrhovateľ navrhol odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaním napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť; žiadal náhradu trov odvolacieho konania. K., že odporca podal odvolanie podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. d/, f/ O.s.p., avšak následne takmer doslova citoval svoje záverečné zhrnutie (str. 4 od bodu Xa až str. 8 bod. X), ktoré predložil súdu prvého stupňa na poslednom pojednávaní dňa XX.X.XXXX pred vynesením rozsudku. I. obsah preto nemôže byť prenesený do odvolania, nemôže byť považovaný za odôvodnenie odvolania proti rozsudku. L. je a logicky ani nemôže byť reakciou na skutkové zistenia súdu prvého stupňa a na jeho právne posúdenie veci. Odporca citoval celé pasáže zo záverečného zhrnutia vrátane gramatických chýb. Navrhovateľ zvýraznil a súčasne s vyjadrením k odvolaniu predložil totožné znenia v záverečnom podaní a v odvolaní odporcu. M. dôvod podľa

ustanovenia § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. je daný v prípade pochybenia v zistení skutkového stavu veci spočívajúceho v tom, že skutkové zistenie, ktoré je podkladom pre rozhodnutie súdu prvého stupňa, je vadné, nakoľko z vykonaných dôkazov nevyplynulo. Odporca v odvolaní vôbec neuviedol, ktoré skutkové zistenie súdu prvého stupňa je podľa neho vadné a žiadne zo skutkových zistení súdu prvého stupňa nepoprel. G. ide o difamačné tvrdenie „X. uverejnené v týždenníku o ekonomike a podnikaní P. č. XX zo dňa XX.X.XXXX, v komentári „T. G..", ktorého autorom je I. X., odporca v odvolaní nepopieral žiadne zo skutkových zistení súdu prvého stupňa. L., že skutkovým podkladom pre napísanie článku (komentára „T. G. bola tlačová konferencia predstaviteľov koalície (str. Z. rozsudku); že z obsahu prepisu tlačovej konferencie, ktorá bola podkladom pre komentár, nebolo preukázané, že na tlačovej konferencii odznelo, že K. výmenou za to, že sa neotvorí druhý pilier, súhlasili s dočasným znížením zmeny sadzieb odvodov z 9 na 6 (str. XX rozsudku); že na tlačovej konferencii žiadna z vyššie uvedených zmien zákona o sociálnom poistení nebola prezentovaná. T. zmena pomeru odvodov do I a W.. piliera bola predmetom jednej otázky na tlačovej konferencii a to, či „ návrh, o ktorom teraz rokujú K., C. L., žeby v I. pilieri bolo XX % a v W. pilieri 6 % s tým, že druhý pilier by sa už neotváral, je pre navrhovateľa prijateľný". Navrhovateľ na túto otázku odpovedal tak, že nič nebude komentovať, že experti musia prísť s návrhmi, je to vec expertov a C., či takýto návrh bude zodpovedať predstavám ministerstva pri predkladaní štátneho rozpočtu. Navrhovateľ taktiež nechcel komentovať prípadné zmeny ohľadom matiek a invalidných dôchodcov s odôvodnením, že zákon je v X. čítaní a o pozmeňujúcich návrhoch sa treba rozprávať až v X. a X. čítaní (str. XX rozsudku). Odporca, ako už bolo uvedené, ani toto skutkové zistenie súdu prvého stupňa nepopieral a v odvolaní ho len citoval, avšak bez toho, aby mal k nemu akékoľvek výhrady (str. 3 odvolania). Odporca nepopieral ani skutkové zistenie súdu prvého stupňa, že iniciátorom stretnutia medzi K., vládou bol I.. E. C., ktorý o sprostredkovanie stretnutia požiadal N. D. (str. XX rozsudku). Odporca k tomuto skutkovému zisteniu v odvolaní len poznamenal, že nikdy nepovažoval za právne významné to, kto zorganizoval stretnutie, kto ho sprostredkoval, ale predovšetkým to, že sa ho zúčastnil navrhovateľ, teda G. a G. D., teda osoba, ktorá mala dostatok politického vplyvu na presadenie zmien v systéme dôchodkového sporenia a osoba, ktorá sa v tejto oblasti už predtým dlhodobo venovala témam týkajúcim sa zmien v systéme dôchodkového sporenia (str. 4 odvolania). K tejto poznámke odporcu navrhovateľ zdôraznil, že podstatné je to, že diskusia o zmene pomeru odvodov, ktorá nebola ním iniciovaná ani navrhovaná, bola vedená tak, že nesmie mať negatívny dopad na sporiteľov, a teda nebola vedená s cieľom okradnúť ľudí o budúce dôchodky; potvrdili to svedkovia W.. E., W.. D.. S. to bolo aj pre odporcu, keďže tento vo svojom týždenníku zo dňa XX.X.XXXX, v článku I. X. na str. XX, teda v článku, na ktorý odkazoval komentár I. X. „ T. G." pripustil, že možnosť prechodného zníženia znie ako možná alternatíva. Odporca nikdy nepoprel výpovede svedkov W.. E. a W.. D. a ani nespochybnil ich dôveryhodnosť. Odporca nepopieral ani ďalšie skutkové zistenia, tie, že v čase uverejnenia sporného článku a titulnej strany nebol podaný žiaden návrh zákona, žiadne uznesenie vlády týkajúce zmien zákona o sociálnom poistení (str. XX rozsudku); toto sám potvrdil (str. 4 odvolania); nepoprel, že medzi navrhovateľom a predstaviteľmi K. sa uskutočnilo stretnutie, o ktorom informovala na tlačovej konferencii koalícia v zložení predstaviteľov koaličných strán (str. XX rozsudku); že na tlačovej konferencii predstaviteľov koalície nebolo zverejnené, že na základe tohto stretnutia došlo ku konkrétnym návrhom, ktoré by mali za následok ďalšie zmeny zákona o sociálnom poistení (str. XX rozsudku); že predmetom stretnutia nemala byť zmena zákona o sociálnom poistení (str. XX rozsudku); že iniciatívu k tomuto stretnutiu nedal navrhovateľ, ale že ním bol I.. E. C. (na str. XX rozsudku); že komentár „T. G." odkazuje na stranu XX toho istého vydania, v ktorom ten istý autor I. X. uviedol o.i., „C. G.tr. XX rozsudku); napokon nepoprel ani skutkové zistenie súdu prvého stupňa spočívajúce v tom, že predmetom komentára „T. prehrajú určite" a naň nadväzujúci článok na strane XX je zníženie odvodov do W.. piliera, ktoré ten istý autor (I. X.) vyhodnotil v závere článku na strane XX ako možnú alternatívu (str. XX rozsudku). Keďže odporca tieto skutkové zistenia súdu prvého stupňa nepoprel, resp. neuviedol, ktoré z nich je nesprávne a prečo je nesprávne, má za to, že odporca ich považuje za správne. G. ide o difamačné tvrdenie „zlodej budúcich dôchodkov" uverejnené na titulnej strane týždenníka o ekonomike a podnikaní P. č. XX zo dňa XX.X.XXXX, ktorej autorom je šéfredaktor O. J., ani tu odporca nepopieral žiadne zo skutkových zistení súdu prvého stupňa; nepoprel že hodnotenie spôsobu komunikácie navrhovateľa nie je predmetom článku „S. D." (str. XX rozsudku); že titulná strana svojim podtitulom zdôrazňuje, že predmetom článku sú zmeny penzií, ktoré dáva na výber navrhovateľ (str. XX rozsudku); že v článku „S. sa prichádza o dôchodky" nie sú analyzované oficiálne návrhy vlády na zmenu penzií (str. XX rozsudku); že I. X. v uvedenom čísle iba čiastočne analyzuje novelu zákona o sociálnom poistení, ktorá bola v tom čase v X. čítaní v L. rade D. republiky a týkala sa otvorenia druhého piliera. Z jeho analýzy však nie je možné zistiť, na základe čoho hodnotí navrhovateľa za zlodeja budúcich dôchodkov (str. XX rozsudku). Keďže odporca nepoprel ani

žiadne z vyššie citovaných skutkových zistení súdu prvého stupňa, ku ktorým súd dospel vykonaným dokazovaním, má aj v tomto prípade za to, že odporca ich považuje za správne. Ak by tomu tak nebolo, odporca by ich v odvolaní napadol a uviedol by, v čom je ich vadnosť. P. však odporca neurobil. M. dôvod podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. nie je aplikovateľný na prejednávaný prípad, pretože súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam. L. je preto potrebné zopakovať dôkazy, tak ako to navrhuje odporca s poukazom na § 213 ods. 3 O.s.p. Odporca uvádza v odvolaní v časti prevzatej zo „X. zhrnutia" aj nepravdivé fakty, napr. nepravdivo tvrdí, že „...účastníci tohto stretnutia, po tom čo sa zišli, najskôr čakali na príchod G.y a do jeho príchodu nerokovali o téme zmien v dôchodkovom sporení... po príchode G. sa začalo rokovať o téme zmeny pomeru sadzieb odvodov do I. a W. piliera, konkrétne o dočasnom znížení sadzby odvodov v W.. pilieri z 9 % na 6 %, ktoré by bolo v budúcnosti kompenzované opačnou zmenou výšky sadzby odvodov v prospech W.. piliera. " (str. 5 odvolania). P. tvrdenie odporcu je nepravdivé, čo je zrejmé aj z výpovede svedka W.. E., I.. T.. X., že odporca ich svedeckú výpoveď nikdy nespochybňoval. L. ani ďalšie tvrdenie odporcu uvedené v odvolaní, a to že logicky musel tieto návrhy predniesť navrhovateľ ako G., keďže I.. E.. nebol členom vlády (str. 5 odvolania). O. neobstojí tvrdenie, že medzi účastníkmi nie je sporné a stotožňuje sa s týmto zistením aj prvostupňový súd, že v čase, keď navrhovateľ na tajnom rokovaní predkladal zástupcom K. návrhy na zníženie odvodov do jedného piliera v prospech zvýšenia odvodov do druhého piliera, nejestvoval žiadny takýto návrh nejakej expertnej skupiny, alebo C. práce, sociálnych vecí a rodiny D. republiky, žiadne uznesenie vlády D. republiky, ktoré by ho k tomu oprávňovalo, a bola to len a len iniciatíva navrhovateľa, že na tajnom rokovaní s K. predkladal takéto návrhy (str. 6 odvolania). L. tomu, prečo odporca uvádza takéto nepravdivé tvrdenia, ktoré nevyplývajú ani z dokazovania, ani z rozsudku súdu prvého stupňa. L. v rozsudku nie je uvedené, že súd prvého stupňa sa stotožňuje s údajným zistením, že navrhovateľ na tajnom rokovaní predkladal zástupcom K. návrhy na zníženie odvodov a že to bola len iniciatíva navrhovateľa, že na tajnom rokovaní s K. predkladal takéto návrhy. I., čo z daného tvrdenia odporcu bolo medzi účastníkmi nesporné a čo uviedol aj súd prvého stupňa, bolo to, že v čase uverejnenia sporného článku a titulnej strany nebol podaný žiaden návrh zákona, žiadne uznesenie vlády týkajúce zmien zákona o sociálnom poistení (str. XX rozsudku). Z výsluchu svedka I. X. nevyplynulo ani ďalšie nepravdivé tvrdenie odporcu spočívajúce v tom, že I. X. sa na briefingu K. dozvedel, že zmenu odvodov navrhol práve navrhovateľ (str. 6 odvolania). L. takéto sa vo výpovedi svedka I. X. nenachádza. K odvolaciemu dôvodu uvedenému v ustanovení § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. navrhovateľ dôvodil tým, že ak odporca podal odvolanie aj z tohto dôvodu, je to len ďalší dôkaz toho, že akceptoval skutočnosť, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav. M. tohto odvolacieho dôvodu je totožný s časťou textu jeho „X. zhrnutia", ktoré tým, že bolo vypracované pred vynesením rozsudku súdu prvého stupňa, nie je a logicky ani nemôže byť reakciou na právne posúdenie veci, z ktorého vychádza rozsudok súdu prvého stupňa. X., že odporca nepoprel ani jedno skutkové zistenie súdu prvého stupňa, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie. V závere vyjadrenia navrhovateľ zvýraznil najvýznamnejšie skutkové zistenia, ktoré odporca nikdy nespochybnil, poukázal na to, prečo súd prvého stupňa neakceptoval argumenty odporcu a prečo konštatoval absenciu skutkového základu uverejnených difamačných tvrdení: Na tlačovej konferencii, ktorá bola skutkovým podkladom pre napísanie komentára „T. prehrajú určite", neodznelo, že K. výmenou za to, že sa neotvorí druhý pilier, súhlasila s dočasným znížením zmeny sadzieb odvodov z 9 % na 6 %. Navrhovateľ na tejto tlačovej konferencii na otázku, ktorej predmetom bola konkrétna zmena pomeru odvodov do I. a W.. piliera, odpovedal tak, že nič nebude komentovať, že experti musia prísť s návrhmi, je to vec expertov a ministerstva financií, či takýto návrh bude zodpovedať predstavám ministerstva pri predkladaní štátneho rozpočtu. Súd preto nemohol akceptovať tvrdenie svedka I. X., ktorý na pojednávaní uviedol, že v P. to bolo odprezentované tak, že K. výmenou za to, že sa neotvorí druhý pilier, súhlasila s dočasným znížením zmeny odvodov, zmeny sadzieb odvodov z 9 na X. V čase uverejnenia sporného článku a titulnej strany nebol podaný žiaden návrh zákona, žiadne uznesenie vlády týkajúce zmien zákona o sociálnom poistení. Na tlačovej konferencii, na ktorej sa informovalo o stretnutí s K., nebolo zverejnené, že na základe tohto stretnutia došlo ku konkrétnym návrhom, ktoré by mali za následok ďalšie zmeny zákona o sociálnom poistení. J. preukázané, že

predmetom stretnutia nemala byť zmena zákona o sociálnom poistení. Teda, súd

nemohol akceptovať argument odporcu, že navrhovateľ chcel zasiahnuť do

legislatívneho procesu. W. k stretnutiu s K. nedal navrhovateľ, ale I.. E. C., a teda súd nemohol akceptovať argument odporcu, že navrhovateľ inicioval stretnutie. G. komentára „T. G." a naň nadväzujúceho článku na strane XX je zníženie odvodov do W.. piliera, ktoré ten istý autor I. X.

vyhodnotil v závere článku na strane XX ako možnú alternatívu. Z toho vyplýva záver absencie skutkového základu v článkoch pre označenie navrhovateľa za zručného zlodeja. Odporca totiž možnosť prechodného zníženia odvodov považoval za možnú alternatívu. Y. spôsobu komunikácie navrhovateľa nie je predmetom článku „S. D.y". Súd teda nemohol akceptovať argument O. J., že jedným z motívov označenia navrhovateľa za zlodeja budúcich dôchodkov bolo vyváženie spôsobu komunikácie navrhovateľa. P. strana svojim podtitulom „G. K.í“ zdôrazňuje, že predmetom článku sú zmeny penzií, ktoré dáva na výber navrhovateľ. S. v článku „S. D." nie sú analyzované oficiálne návrhy vlády na zmenu penzií, ktoré podľa názoru súdu nemôžu byť skutkovým podkladom pre označenie navrhovateľa ako zlodeja budúcich dôchodkov. S. I. X. v článku iba čiastočne analyzuje novelu zákona o sociálnom poistení, ktorá bola v tom čase v X. čítaní v L. rade D. republiky a týkala sa otvorenia druhého piliera, avšak z jeho analýzy nie je možné zistiť, na základe čoho hodnotí navrhovateľa za zlodeja budúcich dôchodkov. Z toho všetkého vyplýva, že označeniu navrhovateľa za „zručného zlodeja" a „zlodeja budúcich dôchodkov" chýbal skutkový základ, pričom súd prvého stupňa túto absenciu skutkového základu v rozsudku viackrát konštatoval. G. ide o odvolací dôvod podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. vo vzťahu k rozhodnutiu súdu o priznaní náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, navrhovateľ rovnako nesúhlasil s argumentáciou odporcu. Svoj návrh na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podrobne odôvodnil v návrhu na ochranu osobnosti, a to až na 5 stranách, pričom ho podporil aj dôkazmi (str. XX až XX návrhu na ochranu osobnosti; str. 4 až 5 rozsudku); stalo sa tak aj v rámci vykonávania dôkazu jeho výsluchom. P. uznal aj odporca, čo je zrejmé z jeho prvého vyjadrenia zo dňa XX.XX.XXXX. Odporca sa nielen na začiatku konania, ale ani neskôr, nevyjadril k jeho tvrdeniam. L. sa k nim ani v odvolaní, keď mu už bolo známe, že súd prvého stupňa zistil neoprávnený zásah do osobnostných práv navrhovateľa. M. toho navrhovateľ poukazuje na to, že súd prvého stupňa pri oboch neoprávnených zásahoch poukázal na cieľ odporcu - uraziť navrhovateľa. V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na rozsudok L. súdu D. sp.zn. IQ. I/XXXX, na literatúru T., K., D., J., I., O., G., P., G., V.: M. osobnosti podle občanského práva, X. podstatné prepracované a doplnené vydaní, B. G., a.s., G., XXXX, s. XXX, na nález Z. súdu D. republiky sp.zn. W.. Z. XXX/XXXX. K., že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy opomenul závažnú skutočnosť, a síce tú, že musel, po opakovanom neoprávnenom zásahu vynaložiť v praktickej politike omnoho viac úsilia, aby uvádzal veci na pravú mieru, zabezpečoval, aby verejnosť nebola dezinformovaná, aby jeho česť a povesť nebola posudzovaná v skutkovo posunutých rovinách a aby kvôli uverejneniu difamačných tvrdení nestrácal dôveru a podporu verejnosti. P. úsilie, ktoré musel vynaložiť, mohol efektívne využiť na plnenie dôležitých povinností spojených s výkonom jeho funkcie. L. by ho teda vynakladať na to, aby ľuďom vysvetľoval, že ich nechce okradnúť, ako to vysvetľovať musel, pretože ľudia sa ho pri rôznych stretnutiach na to pýtali, čo mu bolo zároveň veľmi nepríjemné. C. sa vyviňovať, a to nielen preto, aby nestrácal podporu voličov, ale aj preto, že dňa XX.X.XXXX sa končilo polročné obdobie, počas ktorého bol otvorený systém dôchodkového sporenia, pričom práve v tomto období bolo mimoriadne dôležité, aby ľudia neboli odkázaní len na dehonestujúce obvinenia bez skutkového základu, ale aby si dokázali urobiť v otázke dôchodkového zabezpečenia informovaný výber. P., že bol nakoniec úspešný, že nestratil dôveru verejnosti, však nemôže ísť na jeho ujmu. Ak by neboli neoprávnené zásahy zo strany odporcu, necítil by sa nepríjemne a nemusel by uvádzať veci na pravú mieru. Na jeho ujmu nemôže ísť ani to, že po uverejnení difamačných tvrdení, ktorých cieľom bolo uraziť ho, naďalej vykonával funkciu premiéra. P. súd prvého stupňa totiž opomenul fakt, že G. môže odvolať len G., pričom G.y (a ostatných členov vlády) odvoláva len v prípadoch uvedených v článku XXX a XXX Z. D. republiky a nie na základe urážok odporcu. O. tak urážky odporcu nemôžu byť ani dôvodom na podanie návrhu na

vyslovenie nedôvery predsedovi vlády D. republiky. O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol správne, správne aplikoval ustanovenie § 142 ods. 3 O.s.p.

Na pojednávaní pred odvolacím súdom dôvodil, že si uvedomuje, že verejne činná osoba musí znieť väčšiu kritiku ako radový občan, že miera kritiky vo vzťahu k verejnosti je širšia, ale kritika, expresivita výrazov musí vychádzať zo skutkových základov. Y. odporcu nevyplýva zo skutkových základov. V. sa týka odporcom tvrdených výrazov z jeho strany na adresu novinárov podoby E., uviedol, že v iných súdnych konaniach proti iným médiám je právoplatne rozhodnuté, že takéto vyjadrenie je nepravdivé. Odporca nepoprel žiadne skutkové tvrdenia.

M. súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. l O.s.p. v znení účinnom od X.X.XXXX, ďalej len O.s.p.; § XXXs O.s.p.), na jej prejednanie nariadil pojednávanie (§ 214 ods. 1 písm. a/ O.s.p.), doplnil dokazovanie vyjadrením navrhovateľa, odporcu (§ 213 ods. X, 5 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu odporcu je potrebné sčasti priznať úspech.

E. výrokoch týkajúcich sa morálnej satisfakcie (výroky I.-E..) odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil (len) z dôvodu, že v odvolacom konaní nastala tá podstatná právna skutočnosť, a síce že navrhovateľ v čase rozhodovania odvolacieho súdu už nezastáva funkciu G.y (§ 220 O.s.p.). Na tomto mieste odvolací súd zdôrazňuje, že pre rozhodnutie je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozsudku (§ 211 ods. X, § 154 ods. l O.s.p.). Súd prvého stupňa vo veci vykonal dokazovanie správnym smerom, z neho vyvodil správne skutkové závery a napokon aj vec správne posúdil po právnej stránke, dôkazy hodnotil jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti (§ 132 O.s.p.), s ktorými sa stotožňuje aj odvolací súd. L. potrebné zopakovať dokazovanie odporcom navrhovaným spôsobom, pretože by nemalo za následok iné rozhodnutie odvolacieho súdu, a teda by bolo nehospodárne a nadbytočné. M. súd sledujúc cieľ, aby výroky rozsudku boli jasné, presné, vykonateľné, zvolil spôsob rozhodnutia tak, že prevzal výroky rozsudku súdu prvého stupňa (I. až E..) s tým, že vsunul k funkcii navrhovateľa vo všetkých tvaroch slovo „bývalý“. V odvolacom konaní odporca neuvádzal žiadne také vecné a právne dôvody, ktoré by privodili pre neho priaznivé rozhodnutie. P. podstatná časť odvolania sa prekrýva so záverečným vyjadrením odporcu pred rozhodnutím súdu prvého stupňa (č.l. XXX a nasl. spisu). Súd prvého stupňa sa ale so všetkými, pre vec rozhodujúcimi, argumentami oboch účastníkov, teda aj odvolateľa, pri svojom rozhodovaní zaoberal, vyporiadal sa s nimi, a v rozsudku aj riadne odôvodnil (§ XXX O.s.p.; porovnaj tiež nález Z. súdu D. republiky sp.zn. W.. Z. XXX/XXXX, rozhodnutie R. súdu pre ľudské práva vo veci O. P. proti E., Y. J. proti E., N. proti N., Higgins proti V.). D. uvádzané napr. v záverečnej reči účastníka konania pred rozhodnutím súdu prvého stupňa a ich opakovanie v odvolaní by boli namieste len vtedy, ak by sa súd prvého stupňa nimi nezaoberal, pri rozhodovaní by na ne neprihliadol, hoci by boli pre rozhodnutie podstatné, o čo však nejde v prejednávanej veci.

Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvého stupňa (vo výrokoch týkajúcich sa morálnej satisfakcie) odvolací súd považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

V. XX K. o ochrane ľudských práv a základných slobôd (každý má právo na slobodu prejavu) zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. X. ale aj povinnosti a zodpovednosť, a preto môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré stanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti alebo verejnej bezpečnosti, predchádzania nepokojom, zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných osôb, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci. V prejednávanej veci došlo k stretu medzi Z. D. republiky a K. o ochrane ľudských práv a základných slobôd garantovanou slobodou prejavu odporcu a právom na ochranu osobnosti navrhovateľa. Z. súd D. republiky vo svojej judikatúre (napr. G.. Z. X/XXXX, G.. Z. XX/XXXX, W.. Z. XXX/XXXX, W.. Z. XXX/XXXX, W.. Z. XXX/XXXX), ale aj L. súd D. republiky (napr. vo veci vedenej pod sp.zn. XCdo XX/XXXX, XCdo XX/XXXX) dôvodili, že podstatou rozhodovania je hľadanie vyváženého vzťahu, spravodlivej rovnováhy, medzi právom na ochranu cti, dôstojnosti, súkromia na jednej strane a slobodou prejavu a právom na informácie na strane druhej. E. základné práva a slobody sa chránia len v takej miere a rozsahu, kým uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu či dokonca k popretiu iného práva alebo slobody. M. akéhokoľvek základného práva alebo slobody, a teda aj slobody prejavu, možno považovať za ústavne akceptovateľné len vtedy, ak ide o obmedzenie, ktoré bolo ustanovené zákonom, resp. na základe zákona. V prípade, že bol v hromadnom informačnom prostriedku uverejnený nepravdivý alebo pravdu skresľujúci údaj, ktorý sa dotýka cti občana, ide o neoprávnený zásah. L. alebo pravdu skresľujúce údaje je potrebné chápať ako skutočnosti, ktoré takto nie je možné hodnotiť, alebo sú podávané tak, že vedú ku skresľovaniu informácie. I. potrebné rozlišovať medzi faktami a hodnotiacimi úsudkami s tým, že existenciu faktov možno dokázať, zatiaľ čo pravdivosť hodnotiaceho úsudku nemožno dokázať (napr. rozsudok R. vo veci B. proti O.); tento ale musí vychádzať z objektívnych skutočností, aby celkové vyznenie podávanej informácie zodpovedalo pravde.

D. uvádzané v spomínanom týždenníku vo vzťahu k navrhovateľovi predovšetkým neboli založené na pravdivej informácii, a tak ani forma verejnej prezentácie už len z tohto dôvodu nemohla byť primeraná. L. ju ospravedlniť poslaním odporcu podávať informácie alebo myšlienky prijímané pozitívne alebo považované za neškodné (ale aj také, ktoré šokujú, urážajú či znepokojujú v záujme zachovania plurality, tolerancie a duchu otvorenosti) musí sa tak stať vždy pri zachovaní novinárskej etiky. T. informácia alebo myšlienka musí vychádzať z objektívnej skutočnosti, musí mať reálny základ, aby nevybočila z rámca všeobecne uznávaných zásad slušnosti, a tým nestratila charakter korektného úsudku a neocitla sa preto mimo právnej ochrany (nie urážka, poníženie, zosmiešnenie, škandalizácia, znevážení ľudskej dôstojnosti). L. každé zverejnenie nepravdivého údaju musí automaticky znamenať neoprávnený zásah proti cti, dôstojnosti, resp. dobrej povesti konkrétnej osoby. K takému zásahu dochádza len vtedy, ak medzi zásahom a porušením osobnostnej sféry fyzickej osoby existuje príčinná súvislosť a ak tento zásah presiahol určitú prípustnú intenzitu takou mierou, ktorú už nie je možné tolerovať. W. zverejnená odporcom na adresu navrhovateľa v spomínaných vydaniach týždenníka P. (iniciovanie stretnutia s K., navrhovanie a presadzovanie zmeny odvodov do I., W.. piliera) sa nezakladala na pravde, nevychádzala z pravdivých údajov, bola spôsobilá dotknúť sa cti, dobrého mena navrhovateľa a medzi zásahom a porušením osobnostnej sféry navrhovateľa je príčinná súvislosť. Vzhľadom na to, na veci nič nemôže zmeniť ani skutočnosť, že v čase zásahu navrhovateľ bol vo verejnej funkcii (ústavného činiteľa - politika). M. súd na tomto mieste považuje za povinnosť zdôrazniť nasledovné: G. rozhodovaní vychádzal, riadil sa Z. D. republiky (predovšetkým čl. XX, XX), K. o ochrane ľudských práv a základných slobôd (predovšetkým čl. X, XX), § 11, § 13 M. zákonníka, rešpektujúc poslanie odporcu v spoločnosti ako nositeľa práva na názor, na zverejňovanie informácií (aj šokujúcich, nepríjemných, urážajúcich), samozrejme pri zachovaní novinárskej etiky; rešpektujúc tiež právo navrhovateľa na ochranu jeho osobnosti, cti, dobrého mena, jeho postavenie v D. republike v čase zásahu. O. medzi týmito právami bola porušená, zverejnené články nemali reálny základ, nevychádzali zo skutočnosti (že stretnutie inicioval navrhovateľ, že sám navrhol a presadzoval z pozície predsedu vlády D. republiky na verejnosti, vo vláde, v parlamente, resp. v úzkom kruhu ľudí verejnosti neprístupnom, zmenu odvodov do dôchodkového piliera); za týchto skutkových okolností nemôže chovanie odporcu požívať súdnu ochranu. I. potom irelevantné, aké mal navrhovateľ v čase zásahu postavenie, práve z dôvodu, že odporca zverejnil nepravdivé informácie, že jeho hodnotiace úsudky nevychádzali z reálneho základu.

L. v prospech odvolateľa zohľadniť to, že politici, aj navrhovateľ, sa na adresu novinárov nevhodne vyjadrujú, a tak vyjadrenia odporcu v spomínaných vydaniach týždenníka P. sú primerané, že navrhovateľ musí strpieť odozvy aj v expresívnejšej podobe. Na tomto mieste odvolací súd pripomína zásadu vyplývajúcu z ustanovenia § 3 M. zákonníka, a síce dobré mravy; tieto sa prelínajú celým právnym poriadkom. G. dobré mravy zákonodarca nedefinuje, ide však o vzájomnú slušnosť, ohľaduplnosť, vzájomné rešpektovanie sa, korektné, aj keď v niektorých prípadoch kritické, chovanie. Odporcom zvolený spôsob reakcie proti nevhodným vyjadreniam politikov nebol v súlade s ustanovením § 3 M. zákonníka; dôvodiť, brániť sa môže len zákonnými prostriedkami.

E. výroku o náhrade nemajetkovej ujmy (výrok E..) v sume X.XXX,-- € (keď vo zvyšku náhrady nemajetkovej ujmy je konanie právoplatne skončené) odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. h/, ods. 2 O.s.p.), v tejto časti je daný odporcom uvádzaný odvolací dôvod vyplývajúci z ustanovenia § 205 ods. 2 písm. d/, f/ O.s.p. P. súd prvého stupňa sa vôbec nezaoberal tou právnou skutočnosťou, hoci správne posúdil zásady ustanovenia § 13 ods. X, X, 3 M. zákonníka, že navrhovateľ v čase zásahu bol Z.. Z tohto dôvodu sa mal zaoberal otázkou, či potom nepostačovalo poskytnúť navrhovateľovi len morálnu satisfakciu, alebo naopak či aj z tohto dôvodu bolo potrebné poskytnúť navrhovateľovi ochranu podľa ustanovenia § 13 ods. 2 a následne podľa ods. 3 § 13 M. zákonníka a v akej sume. V ďalšom konaní súd prvého stupňa sa bude zaoberať všetkými rozhodujúcimi právnymi skutočnosťami, aj vyššie uvedenými (nadväzne na ustálenú prax Z. súdu D. republiky napr. vo vyššie uvedených rozhodnutiach; tiež L. súdu D. republiky). O. bude obsahovať všetky náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 157 O.s.p.

M. súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa aj vo výroku o náhrade trov konania, ktorý bol tiež napadnutý odvolaním a ktorý je závislý od rozhodnutia vo veci samej (§ 206 ods. l, 2 O.s.p.). V novom rozhodnutí

súd prvého stupňa teda rozhodne aj o náhrade trov konania vrátane trov odvolacieho konania (§ 224 ods. X, X, § XXX a nasl. O.s.p.).

V súlade so zákonom č. XXX/XXXX Z.z. o zavedení meny euro na území D. republiky s účinnosťou od X.X.XXXX peňažné údaje v slovenskej mene sa odo dňa zavedenia eura považujú za peňažné údaje v eurách, a to v prepočte a so zaokrúhlením podľa konverzného kurzu, tohto zákona a ďalších pravidiel pre prechod na euro (§ 9 ods. 2 citovaného zákona).

M. súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. XXX/XXXX Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.